

Akik 1957-ben Veszprémből levelet írtak a Legfelsőbb Bíróságnak, hogy akasszák fel Dr. Brusznai Árpádot, ma szelíd nyárspolgárként vadászatot szervező kft-t szerveznek a Bakonyban. A történet nem tanulság nélküli, ám fertelmes. Dr. Horváth Balázssal Győri Béla beszélget.

Győri Béla

57-ben halált kiáltottak, ma kft-ben vadásznak

– Brusznai Árpád mártír, Veszprém posztumusz díszpolgára.

– 1991. június 28-án Veszprém megyei jogú város közgyűlése úgy döntött, hogy posztumusz Veszprém város díszpolgára címet adományozza Dr. Brusznai Árpád tanár úrnak, akit a forradalmi szabadságharc után kivégeztek, de én azt hiszem, hogy tisztább az a fogalmazás, meggyilkoltak. A határozat indoklása, az előterjesztés egy rendkívül érdekes bejegyzést, megállapítást tartalmaz. Ismertetném: „Az elsőfokú tárgyalás 1957. október 15-én volt, amelyen életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték Brusznai Árpádot. Az ügyész természetesen fellebbezett, de történt közben más is, ugyancsak bizonyítható, hogy az újjászervezett MSZMP megyei első titkára, 1957. november 2-án kelt, és a Legfelső Bíróság elnökéhez írott levelében a megye kommunistáinak nevében, az ítélet felülvizsgálatát és a lehető legsúlyosabb ítélet meghozatalát kövelte.

– Alighanem ez az úr, aki ezt a levelet írta, gyilkossággal illetve gyilkosságra való felbujtással vádolható. Nevét megtudhatjuk ennek az úrnak, aki ezt a levelet írta, aki akkor első titkár volt Veszprém megyében?

– Tökéletesen egyetértek a minősítéssel, ha nem is mint jogász, miután a felelősség elévült, de az erkölcsi felelősség soha nem évülhet el, és nem is évül el. Ez az ember most is Veszprémben közszereplő. Én nem szeretnék senkinek a személyi jogaiba belegázolni, és azokat tiszteletben tartom, de úgy gondolom, hogy aki a Brusznai-per iratait ismeri, tudja, hogy kiről illetve kiktől van szó.

– És ezek a személyek meglehetősen jó körülmények között élnek mind a mai napig, és gon-

dolom, hogy az emberi kor legvégső határáig, mert hisz' jogállamban élünk.

– Jogállamban élünk. Furcsa jogállamban élünk, olyan jogállamban élünk, ahol az emberek egy része – kénytelen vagyok Antall miniszterelnök urat idézni, ha nem is pontosan: „...akik évekkel ezelőtt nagyon szorgalmasan forgatták Marx műveit, de tanulmányaikból egyetlen egy szó, a tőke, ez maradt meg, méghozzá saját zsebükre kamatoztatható tőke”.

– Ragyogóan táncoló és működő kft-k születtek és születnek.

Születtek és születnek, és kétes egzisztenciájú emberek, kétes eredetű vagyontömegeket, mentegyetnek át. Hadd mondjak ezzel kapcsolatban egy furcsa, különös, tán még a veszprémiek számára is meglepő példát, és ez konkrét példa. Érkezett egy bejegyzési kérelem, egy korlátolt felelősségű társaságtól, a címe: Bakony Vadász Vadgazdálkodó, Vadásztaó és Vadértékesítő Korlátolt Felelősségű Társaság. A korlátolt szó természetesen az anyagi felelősségre vonatkozik. Veszprémi barátaim segítenek abban, hogy hozzájussak a Társasági

Szerződéshez. Egészen furcsa, számomra meglepő az alapítók neve és kiváltképpen az, mily módon kötődtek a múlt, a leváltott rendszerhez, és mily módon fűződtek a leváltott rendszer minden korrupciós lehetőségéhez, a nepotizmushoz, az urambátyámozáshoz, ahhoz a kapcsolatrendszerhez, amely többnyire informális kapcsolatrendszer volt, de lehetőséget adott számukra arra, hogy irgalmatlanul meggazdagodjanak. Módot adott a továbbiak során arra, hogy eme meggazdagodásukat még átváltsák a rendszerváltozás során remek kis tőkés állapotára, átváltsák ezen helyzetüket most már vállalkozóvá. Hát ez történt ebben az esetben is.

– Egy kft. alapító tagjainak a névsora nem titkos, az megtalálható, én szeretnék ezzel a listával megismerkedni.

– Ha jól emlékszem, de ezt rögtön megnéztem hányan alapították a kft-t, huszon valahányan. Én nem akarok oda eljutni, hogy akár bennem, akár a most engem hallgatóknak vérbosszú hangulata alakuljon ki. De azt mindenféleképp szeretném, hogy ha a nyilvánosság is tudomást szerezne arról, hogy emberek mily módon próbálnak meggazdagodni, váltva ideológiát aprópénzre.

– Vagy nem is annyira aprópénzre.

– Vagy nem is annyira aprópénzre, és ezeket az embereket aránylag könnyű felismerni. Nagyon jól emlékszem arra, Eörsi István írta, ha jól emlékszem 88-as március 15-ei tüntetés után, hogy elindultunk pár ezren, ezt követően csapódott hozzánk néhány báméskodó ember, lehetünk 4-5 ezren, utánunk csapódott hozzánk mintegy 5 ezer ember, lehetünk már 10 ezren, hát én tudtam, folytatta Eörsi, hogy a fele az egyenruháját otthon hagyott civil ruhás rendőr. Ezután úgy aposztrofálta eme fölismérését, nekem könnyű volt felismerni őket, hiszen én is voltam börtönben. Egyébként is írja Eörsi István, a civil ruhás rendőrt olyan könnyű felismerni, mint a földre hullajtott aprópénz között a köpetet.

– Most már egészen más a rendőrség, de én azt hiszem, a becsületes kft-tagokhoz képest ugyanolyan könnyű a nemtelenül is oda bekerülteket fölismerni, mint a földre hullajtott aprópénz között a köpetet. Kérem szépen ebbe a korlátolt felelősségű társaságba a megye

MSZMP vezetői benne vannak. Benne a Nitrokémia volt párttitkára, a Veszprémi Szénbányák volt csúcsvezetője, tapolca – MSZMP-ről beszélek konzekvensen – első titkára, volt tsz-elnök, pártbizottsági munkatársak tömege, volt pápai első titkár, volt megyei rendőrfőkapitány, volt megyei pártbizottsági első titkár, aki belügyminiszter volt és miniszterelnök-helyettes és nagyon szeretett levelezni, a péti Nitrogén Művek központi bizottsági tagsággal bíró bukott vezérigazgatója.

– Aki az utolsó évben felvett több millió forint célprémiumot..., igen, menjünk tovább.

– Pontosan ő. Másik pártbizottsági munkatárs, a megyei Népi Ellenőrzési Bizottság egyik korifeusa, megyei pártbizottsági osztályvezetők, a Tejipari Vállalat volt igazgatója. A társaság ilyenekből áll.

– Ne is folytassuk. Szigorúan osztályalapon szerveződött kft.

Szigorúan osztályalapon szerveződött kft., szigorúan hozzáértés alapján szerveződött kft., ugyanis ezek negyvenegynéhány év alatt kiatanulhatták azt a passziót, azt a szakmát, a vadásztató, vadgazdálkodó és vadértékesítési szakmát.

– Ez az utolsó szó, ez külön hangsúlyt kaphat, hisz akkor ez külkereskedelemmel is foglalkozhat. Ha úgy tetszik, akkor itt még más is születhet ebből a ragyogó dologból.

– Én nem tudom, hogy mi születik ebből a dologból, egy dolgot viszont tudok, ezeknek az uraknak komoly trófeagyűjteményük van, amelynek az eredete enyhén szólva is kétes. Főnntartásaim vannak azzal kapcsolatban, hogy úgy a saját és a feleségük vagyonát, mint annak idején a meghurcolt Széchenyi Zsigmond, földáldozták volna azért, hogy vadásszának és hazavihessék a nagyértékű trófeákat. Ezekhez a trófeákhoz ingyen jutottak hozzá. Én senkit nem gyanúsítok, de óva intek mindenkit attól, hogy vadértékesítő korlátolt felelősségű társaság címszó alatt, esetleg a saját, a leváltott rendszer idején összegyűjtött trófeagyűjteményét, nagyértékű trófeáit vigye ki, adja el, bocsássa piacra, hiszen annak egészen más a rendeltetése, annak csak a saját elvi céljaimat tudom mondani, a rendeltetése az, hogy visszakerüljön a jogos tulajdonosához, a kifosztott magyar néphez.